

Fanny kirjoittaa 2.10.1949 Paavo Virkkusen 75-vuotispäivistä

Rakkaat lapset!

...

Olin Paavo Virkkusen 75 vuoden juhlapäivällisillä. Tulin klo 12 kotiin. Minun päivät menivät hauskasti vaan omaisten kesellä. Sain Ignatiusten sisaruksilta kutsun päivälliselle niin oli melkein pakko lähteä. Aamukahville heidän kotiinsa lähdimme Liisin kanssa onnittelemaan. Siellä oli niin kuin markkinoilla ja kahvipöydän ympärillä aina jono. Oli vaan rinkeli pikkuleipä ja yksi kaakku joka kyllä ei koskaan loppunut. Koko suku ja monta pappia. Ruotsista oli kuuluisa Isac Ben. H. pappien lähetyksessä oli myös Santavuori joka tervehti meitä. Muunmuassa oli myös yksi Paavon veljentyttäristä Asta, Olli ja Helgen sisar jonka Arvin pitäisi muistaa. Hän asuu täällä Munkkiniemessä naimisissa yhden Kahanpään kanssa. Niillä on auto ja pyysivät minua tulla heidän kanssa. Ensiksi veivät minua neljän ajassa kotiin lepäämään ja hakivat 7ltä päivällisille H.O.K.n uuteen ravintolaan vastapäätä postitaloa. Oli hyvin kaunis sali, koristetuilla pitkillä pöydillä toistasataa hengelle. Arto paraadipuvussa 5 kunniamerkkiä rinnalla oli järjestys marschalkka, otti juhlavieraita vastaan ja järjesti puhujavuorot. Syöminen oli sivuasiana, vähän leikkeleitä, silli perunoita, grav lohta, sinkkua, salaatti, juustoa, vihanneksia paistin kanssa ja jälkiruoka hedelmäkompottia. Kun istuttiin 4 tuntia niin ruokavälit oli hyvin pitkät. Syy siihen olivat ne mahdottomat pitkät puheet jotka pidettiin. Ensiksi puhui se pankinjohtaja, Matti taitaa olla nimi. Se kyllä puhui niin kovalla, selvällä äänellä ja hitaasti, että minäkin kuulin joka sanan. Kiitti isäänsä ja heidän hyvää kasvatusta, ei ankaruutta mutta herätti velvollisuus tunnetta ja oikeamielisyyttä, ahkeruutta j.n.e. Sitten huusi Arto nyt puhuu Heimer ja se vasta saarnasi, varmasti tunnin. Nauroivatkin hänelle, mitä lie puhunut. Nyt puhuu Yrjö j.n.e. siksi kun hän itse Arto oli kerännyt vanhoista kirjeistä Muhoksen ajoista, missä m.m. kerrottiin että on ikävä että Paavo on niin heikko suomen puhumisessa (se vasta herätti hilpeyttä). Niin se kello oli yli 11 kun Paavo oli kiittänyt kaikkia noustiin jäykkänä ja piti pienissä pöydissä juoda vielä kahvia. Jo sammui valot hetkeksi, ensimmäinen varoitus. Liisillä oli Kaija mukana ja Viljon Raili mutta kun sanottu niin ei mitään hauskaa ollut eikä tutustumisesta voinut tulla mitään semmoisessa tungoksessa ja vähässä ajassa. Kun olivat minullekin melkein kaikki vieraita. Toisen päivän lunchille Katri pyysi myös minua (matkustavaisten vieraitten vuoksi) mutta minä en mennyt! Olin väsynyt enkä tuntenut matkustavaisia.